

РЕШЕНИЕ

№ 3805

гр. София, 05.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 06.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Росица Драганова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **11432** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 233 и чл. 250 от Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР), вр. чл. 19, ал. 2 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (ЗИНЗС).

Образувано е по жалба вх. № 28423 от 28.11.2012 година, подадена от А. Н. Д., срещу Заповед № Л-8185/30.10.2012 година, издадена от Главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” при Министерство на правосъдието, с която му е наложено дисциплинарно наказание „Уволнение” и е прекратено служебното му правоотношение, считано от датата на връчване на заповедта.

В обстоятелствената част на жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна, тъй като е издадена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, довело до ограничаване на правото на защита на жалбоподателя, и в противоречие с материалноправните разпоредби. Оспорващият счита, че дисциплинарно наказание „Уволнение” му е наложено, без да е доказано извършване на дисциплинарно нарушение, тъй като образуваното срещу него досъдебно производство № 3М 542/2012 г. по описа на ОД на МВР – [населено място] за шофиране след употреба на алкохол е било прекратено поради липса на доказателства за извършено престъпление от общ характер, а издаденото му за това нарушение наказателно постановление е оспорено по съдебен ред. По така изложените съображения е направено искане Заповед № Л-8185/30.10.2012 година, издадена от Главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” да

бъде отменена като незаконосъобразна.

Ответникът - Главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията”, чрез процесуалния си представител юрисконсулт В. оспорва жалбата. Излага съображения, че безспорно е установено, че Д. е управлявал МПС след употреба на алкохол и е нарушил правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители от Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” и Главна дирекция „Охрана” към Министерството на правосъдието, което представлява дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 224, ал. 2 от ЗМВР, за което се налага дисциплинарно наказание „Уволнение”. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Към момента на налагане на дисциплинарното наказание А. Н. Д. е заемал длъжността надзирател в затвора [населено място] по служебно правоотношение.

Дисциплинарното производство е образувано със Заповед № Л-6653/04.09.2012 г. на Главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията”, във връзка с постъпили данни по смисъла на чл. 231, ал. 1 от ППЗМВР, отразени в справка с вх. № 15002/03.09.2012 г. от началника на затвора [населено място], че на 02.09.2012 г., около 22:45 ч., в [населено място], полицаи А. Н. Д. е управлявал личния си мотоциклет с концентрация на алкохол 1.94‰, като е отказал съдействие на служителите на МВР. В заповедта е посочено, че това деяние е несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители в Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” и представлява дисциплинарно нарушение, за което се предвижда налагане на дисциплинарно наказание „Уволнение”. Със заповедта е определен дисциплинарно-разследващ орган, който да проведе дисциплинарното производство. А. Н. Д. е запознат със заповедта срещу подпис на 13.09.2012 г., като е декларирал, че не се намира в законоустановен отпусък.

Издадена е и Заповед № Л-6655 от 04.09.2012 г., с която А. Д. е отстранен временно от длъжност до приключване на дисциплинарното производство.

На 24.09.2012 г. А. Д. е представил писмени обяснения, в които е посочил, че се качил да управлява личния си мотоциклет след употреба на алкохол, защото чичо му се обадил, че не се чувства добре. Не е спрял на подадения му сигнал със стоп палка, тъй като не го е забелязал, но е спрял веднага след като е видял, че зад него се движи полицейски автомобил с включен звуков и светлинен сигнал. Извършена му била проверка с техническо средство – дрегер, което отчело 1,94‰ промила алкохол в кръвта му. Служителите на МВР го завели в центъра за спешна и неотложна медицинска помощ, където бил прегледан и му била взета кръв за изследване. След това бил настанен в заведение за отрезвяване. От взетата му кръвна проба е доказано наличие на 1.91‰ алкохол.

От дисциплинарно-разследващия орган са събрани: докладна записка рег. № ЗМ-542/02.09.2012 г. относно управление на МПС под въздействие на алкохол над 1,2‰; акт № 2753 от 02.09.2012 г. за установяване на административно нарушение; протокол № 601/03.09.2012 г. за химическа експертиза; докладна записка от Ж. А. Ж. до началника на затвора в [населено място] от 03.09.2012 г.; рапорт от Ж. А. Ж. – дежурен главен надзирател от 18.09.2012 г.; писмо рег. № 55132 от 18.09.2012 г. на ОД на МВР – Стара 3., сектор „Пътна полиция”; и др.

Резултатите от дисциплинарното производство са отразени в справка с вх. № на затвора – Стара 3. 4261/25.09.2012 г., подписана от комисията, определена за

дисциплинарно-разследващ орган. Установено е, следното:

На 02.09.2012 г. около 22.45 ч. полицаи А. Н. Д. е управлявал собствения си мотоциклет „К.“, регистрационен номер СТ 28-19К в посока юг-север по ул. Л. К. в [населено място], като не спира на подаден сигнал със стоп-палка от униформен служител на МВР. Спрял е малко по-късно, пред № 100 на същата улица, чрез подаден светлинен сигнал от патрулния автомобил. В 23.10 ч. е тестван за алкохол с техническо средство „Дрегер“, което отчита 1,94‰. Издаден му е талон за медицинско изследване. Пред служителите на МВР Д. е заявил, че е пил водка. Съставен е Акт № 2753 за установяване на административно нарушение на разпоредбите на чл. 5, ал. 3, т. 1 и чл. 103 от Закона за движение по пътищата. Д. е настанен в заведение за отрезвяване. От Протокол за химическа експертиза № 601/03.09.2012 г. в изследваните проби кръв, взети от полицаи Д. се доказва наличие на етилов алкохол в количество 1,91‰. В ОД на МВР – [населено място], сектор „Пътна полиция“ срещу полицаи Д. е образувано досъдебно производство № 3М-542/2012 г. за извършено престъпление по чл. 343б, ал. 1 от НК.

Въз основа на така установеното, дисциплинарно – разследващият орган е направил заключение, че е доказано по несъмнен начин, че полицаи А. Н. Д. – надзирател в затвора – [населено място] е извършил тежко дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 227, ал. 1, т. 10 от ЗМВР.

На 25.09.2012 г. жалбоподателят се е запознал със справката от проведеното дисциплинарно производство и е уведомен, че има право в тридневен срок да представи допълнителни обяснения или възражения. Такива не са представени в дадения срок.

От дисциплинарно-разследващия орган е изготвено становище вх. № на ГД „Изпълнение на наказанията“ 16469/02.10.2012 г., с което е направено предложение на А. Н. Д. да бъде наложено дисциплинарно наказание „Уволнение“.

От Главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ е изпратено до полицаи Д. писмо рег. № 11358 от 09.10.2012 г., с което е поканен в тридневен срок от получаването му да представи писмени обяснения по изложените в становището тежки дисциплинарни нарушения. Постъпило е обяснение от 16.10.2012 г., в което е посочено, че АУАН е оспорен и от Д. е направено искане за повторно изследване на кръвната му проба, което е било уважено от компетентните органи и се очаква резултат от изследването. Д. е поискал по дисциплинарното производство да се изчака резултатът от повторното изследване.

На основание събраните в хода на проверката доказателства и въз основа на дадените становища и обяснения, от Главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ е издадена заповед № Л-8185/30.10.2012 г., с която на полицаи А. Н. Д. е наложено дисциплинарно наказание „Уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение на държавен служител – надзирател в затвора – [населено място], при Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, считано от датата на връчване на заповедта.

Служителят е запознат със заповедта, като е отбелязана датата на връчване — 05.11.2012 г. Жалбата на А. Н. Д. срещу посочената заповед е подадена, чрез административния орган на 19.11.2012г.

В съдебното производство от жалбоподателя са представени свидетелство за съдимост рег. № 3135 от 05.03.2013 г., издадено от Бюро за съдимост при Районен съд Стара Загора, с отбелязване, че А. Д. не е осъждан; протокол за химическа експертиза

за определяне концентрацията на алкохол или друго упойващо вещество в кръвта № 601А/11.10.2012 г., в който е посочено, че установеното количество етилов алкохол в кръвната проба на Д., донесена на ръка на 03.09.2012 г. – 10,01 ч. е 1,13‰; постановление № 3966/2012 г. от 29.10.2012 г., издадено от прокурор при Районна прокуратура – Стара З. за прекратяване на досъдебно производство № 3М 542/2012 г. на ОД на МВР – [населено място] и преписка № 3966/2012 г. по описа на РП – Стара З., водено срещу А. Н. Д., поради липса на доказателства за извършено престъпление; жалба вх. № 65251/29.11.2012 г. на ОД на МВР – Стара З., сектор Пътна полиция, подадена от Д. срещу Наказателно постановление № 2753/14.10.2012 г. и др.

Предвид така установеното от фактическа страна, съдът намира, че жалбата е процесуално допустима - подадена в законоустановения срок съгласно разпоредбата на чл. 149, ал. 1 от АПК и от лице, което притежава процесуална легитимация по смисъла на чл. 147, ал. 1 от АПК. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 13, ал. 2, т. 9 от ЗИНЗС, Главният директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” е компетентен да налага наказания на служителите в главната дирекция и териториалните ѝ служби. Съгласно т. 4 от цитираната разпоредба, главният директор назначава и преназначава държавни служители на длъжности, за които се изисква средно образование, както и прекратява служебните правоотношения с тях. Видно от приетата по делото длъжностна характеристика за длъжността „надзирател – старши надзирател” в затвор/поправителен дом, утвърдена на 02.09.2009 г., за заеманата от Д. длъжност се изисква средно образование. Следователно оспорената заповед е издадена от компетентен орган. Същата е в предвидената от закона писмена форма и е мотивирана.

Дисциплинарното наказание е наложено в рамките на преклузивните срокове по чл. 225, ал. 1 от ЗМВР – в конкретния случай дисциплинарна наказващият орган е узнал за извършените от Д. нарушения на служебната дисциплина, когато се е запознал със становище вх. № 16469 от 02.10.2012 г., като от последната дата до издаване на оспорената заповед е изминал срок по-малък от два месеца.

Съгласно разпоредбата на чл. 229, ал. 1 от ЗМВР дисциплинарно наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения. В настоящия случай писмените обяснения, дадени от служителя, са приети и обсъдени в процесната заповед. Законът задължава дисциплинарна наказващият орган да предостави възможност на служителя да представи писмени обяснения и такава възможност е била предоставена на А. Н. Д.. Законът поставя изискване служителят да бъде запознат с резултатите от дисциплинарното производство и да има възможност да изложи възраженията си и това изискване е спазено.

Съгласно разпоредбата на чл. 230, ал. 1, т. 2 от ЗМВР, при наличие на данни за извършено тежко дисциплинарно нарушение по чл. 227 дисциплинарното производство се образува с писмена заповед на органа по чл. 186, ал. 1 - за държавните служители в ГД „ИН” – това е директорът на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията”. В чл. 239, ал. 1 от ППЗМВР е предвидено, че при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение по чл. 227, ал. 1, т. 2 - 10 от ЗМВР дисциплинарното производство се образува със заповед на органа по чл. 230, ал. 1 от ЗМВР. В заповедта се посочват данните, извършителят, дисциплинарното

нарушение, предвиденото наказание, дисциплинарно разследващият орган, на когото се възлага разследването, както и срокът за извършване на разследването. Така изброените реквизити се съдържат в Заповед № Л-6653/04.09.2012 г.

В разпоредбата на чл. 227, ал. 1, т. 10 от ЗМВР е предвидено, че дисциплинарно наказание уволнение се налага задължително в случаите на извършване на друго тежко дисциплинарно нарушение. Разпоредбата на чл. 230, ал. 2, т. 4 от ППЗМВР дефинира като друго тежко нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 227, ал. 1, т. 10 от ЗМВР, което е несъвместимо с оставането на служба в МВР и за което също се налага дисциплинарно наказание "уволнение", извършването на деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, с които се уронва престижа на службата – в настоящия случай приложим се явява Е. кодекс за поведение на държавните служители от ГДИН и ГД „Охрана”, утвърден със Заповед № ЛС-04-755 от 17.08.2006 г. на министъра на правосъдието, с който жалбоподателят е бил запознат срещу подпис на 01.12.2010 г.

Съгласно чл. 221 от ППЗМВР, дисциплинарната отговорност е лична, като всеки държавен служител отговаря за своите действия или бездействия, извършени виновно в нарушение на служебната дисциплина и свързани със заеманата длъжност и правилата на Етичния кодекс. Следователно, нарушение на служебната дисциплина е виновното изпълнение на произтичащите от служебното правоотношение или вменени с Етичния кодекс задължения, при което фактически осъщественото деяние обективно не съответства на правно дължимото поведение на служителя.

В чл. 224 от ЗМВР е предвидено, че дисциплинарната отговорност обхваща нарушение на служебни задължения, изпълнение на разпоредбите на ЗМВР, издадените въз основа на него подзаконови нормативни актове, на заповеди и разпореждания на ръководството на МВР и преки ръководители, неспазване на служебни правомощия, както и неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР – в настоящия случай - Е. кодекс за поведение на държавните служители от ГДИН и ГД „Охрана”.

В резултат от проведеното дисциплинарно производство са установени извършени нарушения на служебната дисциплина. Описаните действия на полицай Д. не съответстват на изискванията поставяни към държавните служители в ГДИН, а именно:

Съгласно чл. 30 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители от ГДИН и ГД „Охрана”, служителят не трябва да управлява моторно превозно средство в нетрезво състояние или под въздействието на упойващи вещества и медикаменти. А в чл. 31 е предвидено, че при изпълнение на служебните си задължения и в обществения си живот служителят следва поведение, което не уронва престижа на службата. Управляване на моторно превозно средство от жалбоподателя след употреба на алкохол е безспорно установено, от приложените по делото писмени доказателства, събрани от дисциплинарно разследващия орган. Количеството на установения алкохол в кръвта не е от решаващо значение, поради което представените от жалбоподателя доказателства за прекратяване на образуваното срещу него досъдебно производство и за установеното при повторната експертиза, съгласно протокол за химическа експертиза за определяне концентрацията на алкохол или друго упойващо вещество в кръвта № 601А/11.10.2012 г., количество етилов алкохол в кръвната проба на Д. от 1,13% не променят извода за установеност и доказаност на извършеното дисциплинарно нарушение.

Законосъобразно, обосновано и правилно дисциплинарно-наказващият орган е преценил, че така описаното, установено нарушение на полицай А. Д. представлява тежко нарушение на служебната дисциплина, за което се следва дисциплинарно наказание „Уволнение”.

Предвид изложеното, Заповед № Л-8185/30.10.2012 година, издадена от Главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” при Министерство на правосъдието, с която на А. Н. Д., за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина е наложено дисциплинарно наказание "Уволнение", е издадена в съответствие със законовите разпоредби, а подадената срещу същата жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на спора и с оглед направено от ответника искане за присъждане на разноски, на същия следва да се присъдят разноски в размер от 150 лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд - София град, I-во отделение, 18-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на А. Н. Д., срещу Заповед № Л-8185/30.10.2012 година, издадена от Главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” при Министерство на правосъдието, като неоснователно.

ОСЪЖДА А. Н. Д., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” при Министерство на правосъдието сумата от 150 /сто и петдесет/ лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно оспорване пред ВЪРХОВНИЯ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: